

## EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

### MÁSODIK SZEKCIÓ

#### HATÁROZAT

a SÁRKÁNY László által  
Magyarország ellen előterjesztett  
22232/05. sz. kérelemről

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) 2008. szeptember 30-án, Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,  
Vladimiro Zagrebelsky,  
Danutė Jočienė,  
Dragoljub Popović,  
Sajó András,  
İşıl Karakaş  
Nona Tsotsoria, *bírák*  
és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

Tekintettel a fenti, 2005. június 6-án előterjesztett kérelemre;  
Tekintettel az ügy békés rendezésének elfogadásáról szóló alakszerű nyilatkozatokra;  
Tanácskozást követően az alábbi határozatot hozza:

#### A TÉNYEK

Az ügy alapja egy Magyarország elleni kérelem (22232/05 sz.), amelyet Sárkány László 2005. június 6-án terjesztett a Bíróság elé. Sárkány László 2008. június 24-én elhalálozott.

Özvegye, Sárkány Lászlóné, 2008. július 21-én kifejezte azon szándékát, hogy fenn kívánja tartani a kérelmet. Gyakorlati okok miatt a jelen határozatban továbbra is Sárkány úr neveződik „kérelmező”-nek, bár már örökösét, Sárkánynét kell annak tekinteni (ld. Ahmet Sadik v. Gree judgment of 15 November 1996, *Reports of Judgments and Decisions* 1996-V, 1641. o. 3. bek.)

Sárkányné magyar állampolgár, aki 1949-ben született és Balassagyarmaton él. A Bíróság előtt Nagy Gy.J., Tatabányán praktizáló ügyvéd képviselte őt. A magyar Kormányt („a Kormány”) Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

A felek előterjesztései alapján az ügy tényei az alábbiak szerint összegezhetők.

A kérelmező börtönörként dolgozott a Balassagyarmati Fegyház és Börtönben. 1991-ben a kérelmező súlyos sérüléseket szenvedett egy munkáltató által szervezett futballmérkőzésen. 1993 januárjában munkahelyén újabb sérülést szenvedett egy asztal áthelyezése közben. A kérelmező azt kérte munkáltatójától, hogy minősítse munkahelyi balesetnek az eseményeket, s ennek megfelelően járadékot ítéljen meg számára. A kérelmet a Fegyház elutasította. Az elutasító határozatot a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága később helyben hagyta.

1994. február 11-én a kérelmező kártérítési pert indított munkáltatója és a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága ellen a Fővárosi Bíróságon. A kérelmező a fenti közigazgatási határozat „megváltoztatását” is kérte. 1994 és 1997 között az ügyet hatszor tették át – végül a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz –, mivel a hazai bíróságok képtelenek voltak eldönteni, hogy melyik bíróság rendelkezik illetékességgel az ügyben.

2004 júniusában a Kerületi Bíróság részben helyt adott a kérelmező keresetének. Az alperesek fellebbeztek.

2004. április 4-én a Fővárosi Bíróság megváltoztatta az elsőfokú határozatot és megszüntette az eljárást, miután megállapította, hogy a kérelmező keresete *ratione materiae* összeegyeztethetetlen volt a polgári perrendtartás rendelkezéseivel.

## A PANASZOK

A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértve ésszerűtlenül hosszú ideig húzódott el.

## A JOG

A Bíróság az alábbi nyilatkozatot kapta a Kormány Képviselőjétől:

„Kijelentem, hogy Magyarország Kormánya 8000 (nyolcezer) euró kifizetését ajánlja fel Sárkány László számára az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyamatban lévő fenti ügy békés rendezése céljából.

Ezen összeg – amely fedezi a kérelmező minden vagyoni és nem-vagyoni kárát, költségeit és kiadásait – nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával, adók, és egyéb járulékok levonása nélkül kerül kifizetésre. Az összeg a Bíróság által az Emberi Jogok Európai Egyezménye 37. Cikkének 1. bekezdése alapján hozott határozat közlésétől számított három hónapon belül kerül kifizetésre. A Kormány vállalja, hogy a fent említett három hónap lejártaát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot fizet a fenti összeg után. A kifizetés az ügy végleges rendezését jelenti.”

A Bíróság az alábbi, Sárkányné által aláírt nyilatkozatot kapta:

„Tudomásul veszem, hogy Magyarország Kormánya készen áll arra, hogy 8000 (nyolcezer) eurót fizessen számomra az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyamatban lévő fenti ügy békés rendezése céljából.

Ezen összeg – amely fedezi minden vagyoni és nem-vagyoni káromat, költségeimet és kiadásaimat – nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával, adók, és egyéb járulékok levonása nélkül kerül kifizetésre. Az összeg a Bíróság által az Emberi Jogok Európai Egyezménye 37. Cikkének 1. bekezdése alapján hozott határozat közlésétől számított három hónapon belül kerül kifizetésre. A Kormány a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot fizet a fenti összeg után;

Elfogadom az ajánlatot, és a jelen kérelem tényei tekintetében lemondok minden további, Magyarországgal szembeni követelésről. Kijelentem, hogy a kifizetés az ügy végleges rendezését jelenti.”

A Bíróság tudomásul veszi a felek között létrejött békés rendezést. A Bíróság meggyőződött arról, hogy a rendezés az Egyezményben és az ahhoz fűzött kiegészítő jegyzőkönyvekben meghatározott emberi jogok tiszteletben tartásán alapul, s nem áll fenn olyan közrendi ok, amely a kérelem vizsgálatának folytatását indokolná (Egyezmény 37. Cikke 1. bekezdésének vége). Ezért az Egyezmény 29. Cikke 3. bekezdésének alkalmazását meg kell szüntetni, s az ügyet törölni kell az ügylajstromból.

Ezen indokok alapján a Bíróság egyhangúlag

úgy *határoz*, hogy a kérelmet törli az ügylajstromból.

Françoise Elens-Passos  
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens  
Elnök